

ואמר רבנו ז"ל בפירוש שפ"ק שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפ"ל צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(שם ה'גמ"ט) ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שפ"ה ספירת נצח שיבנצח תשפ"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה לו ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט ה'גמ"ט

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

אמור אל הכהנים

מִלְחָמָה אֲרַכָּה וְחִזְקָה מְאֹד

מה שפכתבת שאתה לומד הספר החיית אותי מאד ובפרט מה שאתה מחיה עצמך כמו שפכתוב שם בתורה אמר אל הכהנים בענין הצדקה, כי כך חובת הלמוד שיבוא לידי מעשה, בפרט ספריו הקדושים שפלאים עבודות ועצות טובות.

אף הזכרתני בני חביבי שפיוס טוב העבר החייתי עצמי הרבה בהתחלת התורה הנ"ל במה שפכתוב שם שעקר הפלי זין של הצדיק היא תפלה. וכל המלחמות שילחם וכל הכבישות שיכבש הכל על ידי התפלה וכו', והזכרתי מה שפכתבתי ודברתי בזה, ונזכר בתלמודי עצות שנאמר גם על כל אחד מישראל שכל פלי מלחמתו וכו' הוא התפלה וכו', ודברתי בזה קצת עם אנשי שלומנו אז. וגם עתה אני מחיה עצמי בזה.

כי כל לשון ולשון תקדוש והנזרא של רבנו זכרוננו לברכה שמוזכר אצל כל דבר. יש לו פח מיחד לעורר ולחזק את הלב ישיראלי לעסק בזה. ומי שפשים אל לבו שכל פלי זין שלו וכו' הוא התפלה וכו' מתעורר מחדש לעסק בזה. ואם פי אין לי פח לחם כל כך וכו' אבל הלא אני כמו האיש חיל הפשוט שגם הוא לזקח פלי זין מבית המלך. ומכרח ללמד תכסיסי מלחמה וכו' בכל יום, והכל בכח המלך והשרים המלמדים אותו וכו'. ואיך שהוא, אני יודע שתמלחמה ארכה וחזקה מאד. ואין לי שום פלי זין וכו' כי אם מעט דבור פי. וגם זה בישועת ה' ונפלאותיו העצומים, ואי אפשר לבאר על פני השדה כמה אני חזק בזה. וגם אתם צריכים לילך בזה, לידע כל זה, ויותר מזה, ועין בתלמודי עצות בתחלתו מזה.

עלים לתרופה לך לך תר"א

עמוד זה נדבת הר"ר יואל פוקס הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו שיחי למזל טוב

וספרתם לכם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

התעוררות גדול והשתוקקות נמרץ מאד

עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה, שכל אחד נכסף ומשתוקק ומתגעגע לזכות לקבלת התורה בשבועות. וזהו בחינת ספירה שהוא בחינת השתוקקות וגעגועים. כמו מי שסופר הימים מחמת שמתגעגע וכוסף ומשתוקק מאד לאיזה דבר, מחמת זה סופר הימים מתי יזכה לבוא לאותו הדבר. פי בפסח עקר הגאולה על ידי ההשתוקקות והכסופין דקדושה כנ"ל, אבל אז היה הכל על ידי אתערותא דלעלא לבד כידוע, אבל אחר כך צריכים שנתעורר אנחנו מעצמנו בבחינת אתערותא דלתתא.

וזה בחינת ספירה שאנחנו בעצמנו צריכים להתעורר, לכסף, ולהשתוקק, ולהתגעגע, להתקרב אליו יתברך שזהו בחינת ספירה כנ"ל. ועל כן בשעת ספירה הוא התעוררות גדול והשתוקקות נמרץ מאד לה' יתברך, כי עקר הספירה הוא בחינת השתוקקות וכסופין דקדושה כנ"ל. וזה בחינת מה שסופרין לעמר, כי הנפת עמר שעורים זה בחינת מה שמבררין ועושין נפשות מן האויר על ידי הכסופין דקדושה, על ידי שמוציאין בפה הכסופין דקדושה.

ליקוטי הלכות דם א' ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ובא השמש וטהר

לִית רְעוּתָא טָבָא דְאֵתְאֲבִיד

דעת לנבון נקל שזה הפסוק ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, מרמז על ביאת שמשו ביזמו האחרון בעת פטירתו שהוא בחינת ביאת השמש של כל ימי חייו שיש שעקר גמר טהרתו יזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, וכעין שאמרו רז"ל שיש פמה וכמה שאף על פי שעשו תשובה והיה להם יסורים עדין תשובה ויום כפור ויסורין תולין עד יום המיתה שמכפר. ועל כן כל מי שהוא בבחינה זאת אם יפל ח"ו בדעתו מחמת זה שעובר עליו, לא יזכה גם אחר יום המיתה, שהוא אחר ביאת שמשו, לאכל מן הקדשים, כי בודאי הטמא לגמרי ולא טבל עדין אין מועיל לו הערב שמש, רק זה שהתיגע כל ימיו בכל מה שעבר עליו והתחזק ברצון הנ"ל וטבל במקנה והתחיל בכל יום להטהר עצמו וכו', אף על פי שלא עלתה בידו להטהר בשלמות, אף על פי כן לית רעותא טבא דאתאבד, מפל שכן דבור טוב ומעשה טוב, עד שיזכה שישלם טהרתו אחר ביאת שמשו ביזמו האחרון, בבחינת ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תכף אחר ביאת שמשו ולא יצטרך להתגלגל ולסבל מה שצריך לסבל מי שלא הכין את עצמו כלל בימי חייו.

כי אז ביום האחרון מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום וכל רצון ורצון טוב שהיה לו בכל יום ויום כל ימי חייו, ורק זה הוא תקנתו והשאתו לנצח. ואז ידע ויבין כל אחד ואחד החלוק שבין מי שהשתדל ורדף אחר התכלית ברצונות חזקים בכל יום אף על פי שלא זכה אליו בשלמות ובין מי שלא השתדל כלל. וכמו שכתוב ושבתם וראיתם וכו', שיהיה חלוק אפלו בין מי ששנה פרקו מאה פעמים למי ששנה פרקו מאה פעמים ואחד. מפל שכן וכל שכן בין המשתדל לאינו משתדל. והעקר כפי התקרבותו לצדיקי אמת הנכללים בזקנים דקדשה העוסקים להעלות כל הנופלים והרחוקים מאד מאד מקום שהם לרצון עליון, אשרי שיאחו בהם:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מב

עמוד זה נדבת הר"ר מנחם מענדיל ברוין הי"ו
לרגל שמחת החאלאקע לבנו אשר אנשיל שיחי למזל טוב

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

לא תקיפו פאת ראשכם

לְשִׁמְחַ בְּזִקְנוֹ וּפְאוֹתָיו הַקְּדוּשִׁים

יש בכל אחד ואחד מישראל התפארות בפרטיות, שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות, ואפלו בפחות שבִּישְׂרָאֵל, אפלו פושעי ישראל, כל זמן ששם ישראל נקרא עליו, כי נקרא פושעי ישראל, יש בו התפארות פרטי, שהשם יתברך מתפאר עמו בפרטיות. וכן בפרטי פרטיות, כי יש בכל איבר ואיבר ובכל תנועה ותנועה של ישראל התפארות אחר. ויש לפעמים שאיזה פחות שבִּישְׂרָאֵל עושה נענוע עם הפאה שלו, והשם יתברך יש לו התפארות גדול גם מזה.

ליקוטי מוהר"ן יז

ומאת ה' היתה סבה, ולא הניחוהו הישמעאלים שיכנס אליהם, כי הסתכלו על מלבושיו ועל תאר פניו שיש לו פאות ארפים כנהוג במדינתנו.

שבחי הר"ן טז

כל שערה ושערה מהפאות ומהדיקנא קדישא ויקרא, כלם הם בחינת צנורות עליונים וצמצומים קדושים שמשם נמשך כל חכמת התורה הקדושה והמצוות, שעל ידם משיגים אלקותו יתברך.

ליקוטי הלכות גלוח ג' ב

על כן זרזתי את עצמי לכתב לך מעט דברי אלה אולי אולי אוכל להחיותך ולשמחך ולהזכירך שאנו מברכין בכל יום שלא עשני גוי, וצלם אלהים עליך ועל כלנו בני ישראל ההולכים בזקן ופאות שהם עקר ההדור של ישראל. ואתמול דברתי בזה עם איש אחד שנפל בעיניו מאד מאד. והזכרתיו שבעתים הללו מה שנעשה בעולם שהרבה פורקים על רחמנא לצלן עד שמגלחים וכו' רחמנא לצלן. ראוי לאיש ישראל לשמח בזקנו ופאותיו הקדושים ולהתחזק על ידי זה לידע שעדין ה' עמו.

עלים לתרופה ב' תרומה תר"ב

ענינא דיומא

טועמיה

ספירת נצח שבנצח

נקדת המרכז של ימי הספירה

הנני להעתיק דבר נפלא מכתב היד הרב וכו' מורנו רבי נחמן ז"ל אב בית דין קדוש דקהלת קדוש טשעהרין השנה לענין הנ"ל, וזה לשונו, ענין ספירת העמר בבחינת עגולים, שכל ספירה וספירה משלבת בחברתה ומסבבת אותה, וחוזרין חלילה והנה ידוע ענין העגולים, שכל העגולים מסבבין ומעגלין סביב נקדת המרכז, והמרכז שבספירת העמר הוא הספירה נצח שבנצח שהיא מאירה ביום כ"ה לספירה, והנה בל"ג בעמר יום הסתלקות רשב"י ז"ל מאירה הספירה הוד שבהוד, והבן פי ביום שחל ל"ג בעמר הסתלקות רבי שמעון בר יוחאי ז"ל, יחול לעולם יום שני דחל המועד סכות, יום הסתלקות רבנו הקדוש רבי נחמן זללה"ה אשר מדתו נצח פידוע מדבריו הקדושים, ושמו בגימטריא נצח וכן פורים שעבר הוא גם כן ביום שחל ל"ג בעמר כאשר נתנו הקדמונים הסימן פל"ג, ומבאר בכתבים דימי חנכה נגד הוד וימי פורים נגד נצח וכמו כן ל"ג בעמר הוא תמיד ביום ח"י איר, ויום ב' דחל המועד סכות גם כן ביום ח"י תשרי.

וכשחל יום כ"ה בספירה ביום שבת אז היא נקדת המרכז לימי הספירה גם לשבתות לפניו שלש שבתות, ולאחריו שלש שבתות פי כל הספירות, ובתוכם גם הספירה הוד שבהוד וכו', מסבבין ומעגלין סביב נקדת המרכז של ימי הספירה שהיא נצח שבנצח אשר היא מדתו של רבנו הקדוש זללה"ה ומכל הנ"ל תבין מה שסיים רבנו ז"ל בתחלת הספר ועכשו וכו' וגם בלקוטי תנ"ינא סימן ע"ד גם כן סיים ועכשו וכו' ודי לחכימא, עד כאן לשונו.

אמר המוציא לאור (ר' שמואל הורוויץ ז"ל) להודיע ברבים שהנס שעשה לי השם יתברך להוציאני לחרות מסכנת מות לשלחני לארץ הקדוש היה ביום נצח שבנצח ספירת רבנו הקדוש זכותו יגן עלינו אמן, שנת תרצ"ב לפ"ק.

כוכבי אור - סוף חכמה ובינה

לע"נ הר"ר מיכאל ב"ר יוסף קליין ז"ל שחיבב מאד את גליונות 'טועמיה' - לא השאיר זש"ק נא ללמוד לטובת נשמתו

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

ספירת נצח שבנצח

זֶה יִנְחַמְנוּ לְנֶצַח

שִׁיר זֶה בַּסְּפִירִים יְסֻדְתִּיּוֹ. לְכַבֹּד אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ רַפְדֵּתִיּוֹ. אֵינְךָ כְּבוֹד אֶלֶּא
מְכַבֹּד תּוֹרוֹתֶיךָ כַּבְדֵּתִיּוֹ. זְעִיר מְשֻׁם זְעִיר מְשֻׁם קַבְּצֵתִיּוֹ. כִּי מְעוֹלָם מְקַצֵּת
שְׁבָחוֹ לְהֵיוֹת עַל לְשׁוֹנֵי חַמְדֵּתִיּוֹ. יִגְעֵתִיּוֹ וּמִצָּאתִיּוֹ שְׁמֵרֵתִיּוֹ וְלֹא אֶבְדֵּתִיּוֹ:

לְמִנְצַח אֲשֶׁר לְנֶצַח יִנְצַח. בְּמִזְמוֹר שִׁיר בְּנִגְיִנוֹת אֲנִצַּח:
לְמִנְצַח לְמִדָּתוֹ נֶצַח. כַּאֲשֶׁר פִּיּו פָּצַח. הֵאֲנִי לֹא נִצַּחְתִּי,
נִצַּחְתִּי וְאֲנִצַּח: עַל כֵּן נִחְמָן בְּשֵׁם יִקְרָא בְּפִצַּח. כִּי מִנְחָם
וַיְנִיחַ לְנֶצַח. מִצּוֹרֵר הַמְחַרֵּף בְּרִצַּח: שׁוֹשְׁנִים שְׁפֹתוֹתֶיךָ
מַעֲשֵׂה רוֹקַח. בְּקִטְרֵת סַמִּים לְרִיחַ נִיחוּחַ. עֲצַת נֶפֶשׁ בְּמִתְקָה
יִפְצַח: לְבִנֵי תְּמוֹתָה יִתִּיר קוֹחַ. לְאֵין אֲוִנִים יִתֵּן כַּחַ. לְדַלֵּת
עִם הָאָרֶץ הָיָה מְנוּחַ: קָרַח מֵאֲבִדוֹן כַּתְּמוֹר יִפְרִיחַ. חֲטָאת
יִרְבְּעַם יִרְפָּא וַיִּמְרִיחַ. חוֹסִיו מִשָּׂאוֹל יוֹצִיא וּמִתְחַתִּיּוֹת יִנְיַח:
מִשְׁפִּיל אֶל עֲשׂוֹקִים לְמַלְטָן מִפַּח. בְּחִכְמָה נִשְׁפֹּט אֶת
אֲוִילִים וְעַם חֲכָמִים הִתּוֹכַח. חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח
נִדַּח: שִׁיר פֶּשׁוּט יִכְפִּיל יִשְׁלַשׁ וַיִּרְבַּע בְּנִגּוֹן וְנִצּוֹחַ. עָלִי
עֲשׂוֹר יַעֲלֶה לְעֵב אֹר צַח וּמִצַּחֲצַח. לְחֵלֶק גְּמוּל לְיִשְׁרָיִם
לְעֵת חַיֵּי נֶצַח: יְדִידוֹת אֲוֵרוֹתֶיךָ הוֹפִיעַ וְהִזְרִיחַ. עָלִי
תְּלַמִּידוֹ הַקְּדוֹשׁ נִתָּן וְהִנִּיחַ. וַיִּנַּח עָלָיו אֶת הָרוּחַ:

(נִמְצָא בְּאַמְתַּחְתּוֹ שֶׁל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ)

חיי מוהר"ן (דפו"י) עיי"ש המשך השיר

עמוד זה נדבתי הר"ר דוד לייב ברוין הי"ו
לרגל שמחת החאלאקע לבנו מרדכי צבי שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

מדת נצח שבנצח

הַנְצָחוֹן הַנְצָחִי זֶהוּ נְצָחוֹן אֲמִתִּי

נְצָחוֹן יֵשׁ לוֹ שְׁנֵי פְרוּשִׁים, לְשׁוֹן נְצָחוֹן וּלְשׁוֹן נְצָחִיוֹת, וּמִי שֶׁמִסְתַּכֵּל עַל הָאֲמִת - שְׁנֵי הַפְרוּשִׁים אֶחָד, כִּי רַק הַנְצָחוֹן הַנְצָחִי זֶהוּ נְצָחוֹן אֲמִתִּי, אֲבָל נְצָחוֹן שֶׁהוּא לְפִי שְׁעָה בְּזֶה הָעוֹלָם אֵינוֹ נְצָחוֹן כָּלֵל וְכוּ'. וְכֵמוֹ שֶׁרוֹאִין בְּחוּשׁ שְׁלִפְעָמִים מִתְגַּבֵּר זֶה הַשֵּׁר אוֹ הַמְלֶךְ וּמִנְצַח כְּמָה מְלַחְמוֹת, וְאַחַר כֵּן עוֹמְדִים עָלָיו וּמִנְצָחִים אוֹתוֹ וּמְשַׁפְּלִים אוֹתוֹ עַד לַעֲפָר, וְאִם יֵשׁ שֶׁמְצַלִּיחַ כָּל יָמָיו, עוֹמְדִים אַחַר כֵּן עַל בְּנָיו וּמִנְצָחִים אוֹתָם, כְּמִבְּאֵר בְּמַלְכִים בְּכָל מַלְכֵי עֶשְׂרֵת הַשָּׁבָטִים, שֶׁבַתְחִלָּה נִתְקַשֵּׁר זֶה עַל זֶה וְנְצָחוֹ. וְיֵשׁ שֶׁהַצְּלִיחַ כְּמָה שְׁנַיִם וְיֵשׁ שֶׁהַנִּיחַ הַמְלוּכָה גַם לְבָנָיו, וְאַחַר כֵּן סִבֵּב ה' יִתְבַּרְךָ שֶׁקָּשְׁרוּ עָלָיו וְהִכְרִיתוּ אֶת בְּנָיו אַחֲרָיו וְכוּ'. וְכֵן בְּסִפּוּרֵי מַלְכֵי אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהִכְרִיתוּ זֶה אֶת זֶה וְכוּ'. וְעַל זֶה הָיוּ מְבַלְּים יְמֵיהֶם לְנִצָּח אֶת חִבְרוֹ וְלִסּוּף נִכְרַת הוּא וְזָרְעוֹ עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא וְכוּ', וְאִם כֵּן מִי שֵׁיִשׁ לוֹ מַח בְּקִדְקִדּוֹ יִמְלֵא פִּיו שְׁחוֹק מִנְצָחוֹנָם, וְכִי זֶה הוּא נְצָחוֹן שִׁינְצַח וִינְצַח וּלְבִסּוּף יִהְיֶה נִכְרַת זָרְעוֹ לְגַמְרֵי עַל יְדֵי זֶה רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

וְאִפְלוּ אִם הָיָה נִשְׁאָר מְלָכוּתוֹ לְזָרְעוֹ עַד הַנְּהָ, הֲלֵא בְּאַחֲרִית יִצְטָרֵךְ לַתֵּן דִּין וְחֶשְׁבוֹן עַל כָּל טֵפָה וְטֵפָה דָם שֶׁשָּׁפַךְ וְאִפְלוּ מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר ח"ו, וּבְיִוֵּדָאֵי יִהְיֶה דִּין וּמִשְׁפָּט גְּדוֹל לַעֲתִיד אִפְלוּ עַל הַדְּמִים שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם שֶׁהִרְגוּ זֶה אֶת זֶה וְשָׁפְכוּ דָמִים רַבִּים בְּחִנָּם בְּשִׁבִיל נְצָחוֹן הָרַע שְׁלָהֶם, כִּי עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְתַבַּע אִפְלוּ עַלְבוֹן סוֹסִים מִיַּד רוֹכְבֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל, מִכָּל שָׁכֵן דְּמִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם. מִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן מִי שֶׁעָמַד כְּנֶגֶד יִשְׂרָאֵל, וְשָׁפַךְ דָּם יִשְׂרָאֵל וְצָעַר אוֹתָם מִחֲמַת עֵינָיו הָרַעָה וְנְצָחוֹנוֹ הָרַע שְׁבוּדָאֵי יִהְיֶה אַחֲרִיתוֹ לְהִכְרִית, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי דָרַשׁ דְּמִים אוֹתָם זָכַר וְכוּ', וְכִתִּיב וְנִקְיִיתִי דְּמָם לֹא נִקְיִיתִי וְכוּ', וְכֵמוֹ כֵּן כָּל הַנְצָחוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל אִפְלוּ שְׁבִין יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמוֹן, כִּי מִי שֶׁאֵין כּוֹנֵנוֹ אֵל הָאֲמִת בְּיִוֵּדָאֵי אֵין זֶה נְצָחוֹן כָּלֵל מֵאַחַר שֶׁלֹּא יִצְלִיחַ עַל יְדֵי זֶה הַנְצָחוֹן לְנִצָּח, אֲדַרְבָּא יְקַבֵּל עֲנֵשׁ וּבְיוֹשָׁה גְּדוֹלָה מִחֲמַת זֶה וְיִצְטָרֵךְ לְהַכְנִיעַ בְּתַכְלִית הַהַכְנָעָה נֶגֶד הַמְנַצָּח מִפְּנֵי בְּעוֹלָם הַזֶּה אוֹ בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי הָאֱלֹקִים יִבְקֹשׁ אֶת הַנְּרַדְף.

עַל כֵּן עֵקֶר הַנְצָחוֹן הוּא נְצָחוֹן נְצָחִי, דְּהֵינּוּ מִי שֶׁזֹּכֵה לְנִצָּח אֶת עֲצָמוֹ, לְנִצָּח תְּאוּוֹתָיו וּמִדּוֹתָיו הָרַעִים, וּלְנִצָּח אֶת כָּל הָרוֹצִים לְמַנְעוֹ מִנְקֻדַּת הָאֲמִת וּלְהִרְחִיקוֹ עַל יְדֵי זֶה מֵאֲבִיו שֶׁבְּשָׁמַיִם ח"ו. כִּי מֵאַחַר שֶׁכּוֹנֵנוֹ לְשָׁמַיִם בְּאֲמִת, הוּא מְנַצָּח תְּמִיד אֵיךְ שֶׁיְהִיָּה. כִּי מִי שֶׁכּוֹנֵנוֹ בְּאֲמִת לְאֲמִתוֹ בְּשִׁבִיל סֵטְרָא דְקִדְשָׁה, אֵיךְ שֶׁמִתְנַהֵג עִמוֹ הוּא מְנַצָּח תְּמִיד. כִּי כָּל פְּעֻלָּה וְתַנּוּעָה קִטְנָה וְגְדוֹלָה שֶׁעוֹשָׂה בְּשִׁבִיל הַנְצָחוֹן הַזֶּה, הִיא נִשְׁאָרֶת קִיַּמַת לְנִצָּח לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצָּח נְצָחִים.

ליקוטי הלכות ברכות הראיה ה' ב

עמוד זה נדבתי הר"ר יעקב זאב חשין הי"ו לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' - השלום זכר בביהמ"ד 'אנשי הצדיק'

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

פסח שני

לְשֵׂאל וּלְעֶקֶק לְמָה נִגְרַע

זֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַתְּשׁוּבָה שְׂאֵפְלוּ בְּשֵׂרוּאָה הָאָדָם אֶת עֵצְמוֹ שֶׁהוּא רְחוּק מְאֹד מֵה' יִתְבָּרַךְ וְטִמְאָתוֹ עָלָיו מִמַּעֲשֵׂי הָרָעִים, אֵף עַל פִּי כֵן יִחִזֵּק אֶת עֵצְמוֹ וַיָּבֹא בְּקִידָה וְהִכְנַעָה לְפָנָיו הַצְּדִיק הָאֱמֶת וּלְפָנָיו ה' יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׂאֵל עַל נַפְשׁוֹ כְּמוֹ שְׂשֹׂאֲלוֹ אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵיוּ טְמֵאִים שְׂשֹׂאֲלוֹ לְמָה נִגְרַע לְהַקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ ה' וְכוּ'. כְּמוֹ כֵן יִשְׂאֵל כָּל אֶחָד עַל נַפְשׁוֹ אִם יוֹדֵעַ בְּעֵצְמוֹ טִמְאָתוֹ מִמַּעֲשֵׂי שְׂיִבּוֹא וַיִּשְׂאֵל וְאִם נִפְשֵׁי מִטְּמֵאָה בְּמַעֲשֵׂי הָרָעִים אֵף עַל פִּי כֵן לְמָה אֶגְרַע לְהַקְרִיב קָרְבָּנוֹ ה' דִּהְיֵנוּ לְהִתְקַרֵּב לָה' יִתְבָּרַךְ לְעֶסֶק בַּתּוֹרָה וּלְהִתְפַּלֵּל וְכוּ' שֶׁהוּא בְּחִינַת קָרְבָּנוֹת, כִּי בְּיָדָיו יֵשׁ לוֹ תְּקוּהָ גַם כֵּן לְהִתְקַרֵּב לָה' יִתְבָּרַךְ.

וְאִזּוֹ בְּיָדָיו יִמְצָא לוֹ ה' יִתְבָּרַךְ תְּקוּוֹ וַיּוֹדִיעַ לְהַצְּדִיק כְּמוֹ שֶׁהוֹדִיעַ לְמֹשֶׁה תְּקוּוֹ הַפֶּסַח שְׁנִי שֶׁהוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה, כִּי עֵקֶר זְמַן הַפֶּסַח הוּא רַק בְּשַׁעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם שְׂאֵז דִּלְגָה ה' יִתְבָּרַךְ עַל הַקֶּזַז וּגְאָלָם. וְאִזּוֹ עֵקֶר זְמַן הַקָּרְבָּן הַפֶּסַח. וְעַל שֵׁם זֶה נִקְרָא פֶּסַח לְשׁוֹן פְּסִיחָה וְדִלּוּג שְׂדִלְגָה עַל הַקֶּזַז, כִּי הָאִיר עֲלֵיהֶם אִזּוֹ הָאָרֶז נִפְלְאָה וְכַנ"ל, אֲבָל מִי שֶׁהָיָה טְמֵא וְלֹא קָרַב אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ אִיךָ יִזְכֶּה לְהַקְרִיב פֶּסַח עוֹד, אֲבָל ה' יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו גָּלָה הַסּוּד לְמֹשֶׁה עַל יְדֵי שְׂאֵלַת הַטְּמֵאִים דִּיקָא, וְהוֹדִיעַ לוֹ שֶׁהַטְּמֵאִים יִקְרִיבוּ פֶּסַח שְׁנִי בְּאִיר בֵּימֵי הַסְּפִירָה. וּבְזֶה הוֹרָה לָנוּ דְרָךְ הַתְּשׁוּבָה שְׂאִין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֵף עַל פִּי שֶׁעֲבַר זְמַן שֶׁל עֵקֶר הַתְּקוּוֹ וְאֶנְחֵנוּ טְמֵאִים בְּמַעֲשֵׂינֵנוּ עֲדִין יֵשׁ תְּקוּהָ אֲפִלּוֹ שֶׁלֹּא בְּזַמְנוֹ, כִּי יֵשׁ תְּקוּוֹנִים נִפְלְאִים וְנַעֲלָמִים מְאֹד שֶׁיִּכְוָלִים לְתַקֵּן אוֹתָנוּ גַם עֵתָהּ וּבְכָל יוֹם וְיוֹם. וּבְלִבֵּר שֶׁלֹּא נִיָּאֵשׁ עֵצְמָנוּ מִצְּעָקָה וְתַפְלָה לְשֵׂאל בְּכָל פַּעַם לְמָה נִגְרַע לְהַקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ ה' וְכַנ"ל:

ליקוטי הלכות ברכת הפירות ה' טז

עמוד זה נדבתי הר"ר יוסף ברוין הי"ו
לרגל שמחת החאלאקע לבנו משה שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

הכנה להילולא דרשב"י

מֵעַן מַעַג פֶּאֶרְן מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם

תְּהִלָּה לְאֵל בְּאֵתִי מֵהִלּוּלָא קִדְיִשָׁא, בְּנֵי שְׂיַחֲיוּ מָה אוֹכֵל לְשַׁעַר לְכֶם גְּדֹל יְקִרְתָּ הַדְּבָר הַזֶּה, אַבְרָה בְּכָל לְבִי לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר עַד כֹּה עֲזַרְנִי, סִי אִיז א פִּינְעַ חֲתַנְהָ מֵעַן מַעַג פֶּאֶרְן מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֵאוֹת הָעֵנָן הַזֶּה, וְגֹדֵל תִּקְוָה הָאֲמוּנָה קְדוּשָׁה שְׂיִישׁ לְכָל אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׂיַחֲיוּ בְּזֶה, בְּאִים אַנְשִׁים מְקַצָּה אַרְצוֹת וְגַם מְטַשְׁעֲרָקְסִיעַ הָיוּ כְּמָה אַנְשִׁים מְכַבְּדִים, וּמְפַזְרִים הוֹן רַב, וְאִינְם בּוֹכִים כְּלָל רַק שְׂמִיחִים כָּל הַלַּיְלָה וְתִכְוָה בְּבִקְרָה נוֹסְעִים לְדַרְכָּם, וְגֹדֵל הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיָה הַיּוֹם פֹּה עַל עֵנָן הַנְּסִיעָה הַזֶּה לֹא הָיָה כְּזֹאת מֵעוֹלָם, כִּי יֵרֵד הַגֶּשֶׁם שְׁנֵי יָמִים רְצוּפִים יוֹם ד' וְיוֹם ה', וְכָל תּוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ פֹּה אִינְם בְּזִכְרָם שְׂיַהֲיָה בְּעַת הַזֶּה גְּשָׁמִים כְּאֵלוֹ.

וּבַיּוֹם ל"ג בְּעֵמֶר בְּבִקְרָה הַשְּׁפָם בְּתוֹךְ הַשְּׁטָף גֶּשֶׁם הַתְּחִילוּ אַנְשֵׁי פֹה לְנִסְעַ לְשָׁם. מָה אָמַר לְכֶם. לֹא הָאֲמַנְתִּי כִּי יִסְפֹּר לִי אִם לֹא רָאִיתִי בְּעֵינַי. נִסְעוּ אַנְשִׁים וְנָשִׁים וְטַף גַּם יוֹנְקֵי שְׂדִים. וְהַגֶּשֶׁם שְׁטַף אוֹתָם, וְכָל הַדֶּרֶךְ הָיָה מְלֵא שְׂמִיחָה לְגֹדֵל חֲבִיבוֹת הַדְּבָר הַזֶּה וְכוּ'. וּמִקֵּדָם אָמַר כָּל אֶחָד כָּל מָה שְׁבָלְבוּ וְשִׁפְכוּ הַרְבֵּה דְמַעוֹת מִקִּירוֹת לְבָם, וְאַחַר כֵּן בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גְּדֹלָה הַשְּׂמִיחָה עַד לְשָׁמַיִם קְלִינְעֻט וּפְאָק. וְכָלֵם בְּפִיהֶם מְזַמְרִים נְגוּנִים נְפִלְאִים.

וְהַיְלָדִים מִתְגַּלְחִים שְׂקוּרִין פֹּה חֲאֵלְאָקִין. וְהָעֵנָן הַזֶּה הוּא דְבָר נְפִלְאָ, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לְזֶה וּמִרְקָדִים עִם הַיְלָדִים בְּתַנּוּעוֹת נְפִלְאִים. מִמֶּשׁ כְּלַתְהָ נְפִשֵׁי בְנוּעִם הַדְּבָר הַזֶּה, וְהַיְלָדִים דְּפֹה הִמָּה מְחַכְּמִים נְפִלְאִים לֹא נִרְאָה כְּזֹאת, הַכְּלָל עִם אִיז א עֵנָן נְפִלְאָ, מַעֲשֵׂי רַבֵּי שְׂמֵעוֹן. וְאַנְכֵי תְהִלָּה לְאֵל זְכִיתִי לְעַמֵּד אֶצֶל הַצִּיּוֹן מִמֶּשׁ וְאֲמַרְתִּי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁלָנוּ שְׂנַתִּסְדָּה עַל תִּקְוָה קְדֻשָׁתוֹ. וְנִשְׂאֵתִי עֵינַי לְמָרוֹם וְנִתַּתִּי שְׂבַח וְהוֹדִיָּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אִישׁ כְּעֶרְכִּי יִזְכֶּה לְעַמֵּד בַּיּוֹם הַזֶּה עַל צִיּוֹן שְׁלוֹ הַקְּדוּשָׁה. וּפְרִשְׁתִּי שְׂיַחֲיוּ מִקִּירוֹת לְבִי, וְזָכַרְתִּי כָּל הַנְּפִשׁוֹת הַנְּרִשְׁמִים אֶצְלִי וְאַחַר כֵּן רִקְדַּתִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם הַרְבֵּה בְּשִׂמְחַת לְבָבִי. עַד שְׂמִתּוֹךְ הַרְקִידָה יִשְׁבַּתִּי עֲצָמִי עַל הַחֲמוֹר לְחֻזְרָה.

אַשְׁרֵינוּ מָה טוֹב חֲלָקְנוּ שְׂזַכְּנוּ לְחִסוֹת בְּצֵל כְּנָפָיו שֶׁל כְּבוֹד אֲדוֹנֵנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַנַּחֵל נוֹבַע מִקּוֹר חֲכָמָה זָכַר צְדִיק וְקְדוּשׁ לְבָרְכָה וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוּשׁ כְּבוֹד אֲדוֹנֵי אָבִי וּמוֹרֵי וְרַבֵּי זִלְלָה"ה אֲשֶׁר הַכְּנִיס לָנוּ דַעַת עַל כָּל פְּנִים לְמָה לְכַסֵּף. וְהַשְׂאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה כָּל הָאוֹצְרוֹת שְׁלָנוּ. וּבְפֶרֶט הִיסוּד שֶׁל קְבוּץ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דָּאִס אִיז גָּאָר אִיין אַנְדְּעֵר חֲדוּשׁ נְפִלְאָ, וּבַל תִּשְׁכַּחוּ מָה שְׂפִתוֹב בְּסִיּוּם דְּבָרֵי קְדֻשׁוֹ שֶׁל הַהֲתַגְלוֹת הַצְּדִיק רַבֵּי שְׂמֵעוֹן בֶּן יוֹחָאִי וְכוּ'. תִּשְׁיָמוּ לֵב לְזֶה הַתְּבָה וְכוּ' וְתִבְיֵנוּ קֶצֶת דְּבָרֵי הַנִּלְ וְדִי לְמַבִּין. יְהִי ה' עִמָּנוּ מֵעַתָּה וְלִנְצַח לְהִיּוֹת בְּגוֹרְלָנוּ עַד עוֹלָם אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

מכתב ר"י בן מוהרנ"ת ז"ל

עמוד זה לזכות חתן החאלאקע מרדכי דוד בן שרה בילא
שיזכה לשמוח בהילולא דרשב"י האי שתא במירון בתוך כ"י

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמוקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

שְׁמַעְתִּי מִחֲבָרֵי הָרַב מְרַדְכֵי שׁו"ב ז"ל שְׁבֹזָה מְרַמֵּז הַפְּתוּב בְּתֵהֱלִים
בְּסוּף קִאפִּיטָל ט"ז שְׁמִסִּים שֵׁם הַפְּתוּב נְעִימוֹת בִּימִינָךְ נִצַּח שֶׁהֵם ג'
בְּמִסְוֶרָה, כִּי ג' תְּבוּת אֵלוֹ מְרַמֵּזִים עַל ג' צְדִיקִים שְׁעָלֵיהֶם נֶאֱמַר
בְּפִרוּשׁ שֶׁהֵם בְּחִינַת נִצַּח, וְהֵם: דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה, וּמְרַדְכֵי הַצְּדִיק,
וְאֲדוּמוֹר הַנְּנֻמָּח זל"ה, נְעִימוֹת, זֶה מְרַמֵּז עַל דָּוִד הַמֶּלֶךְ ע"ה שְׁעָלָיו
כְּתוּב נְעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵנּוּ אוֹמְרִים תָּמִיד דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי
וְקַיִם שְׁוֶה בְּחִינַת נִצַּח, בִּימִינָךְ, זֶה מְרַמֵּז עַל מְרַדְכֵי הַצְּדִיק שֶׁהוּא בֶן
יְמִינִי, וְבוֹ כְּתוּב וְזָכְרָם לֹא יִסּוּף מְזַרְעִם שְׁוֶה גַם כֵּן בְּחִינַת נִצַּח.

וְלִסּוּף מְסִים הַכְּתוּב נִצַּח, שְׁוֶה מְרַמֵּז עַל אֲדוּמוֹר
נְנֻמָּח זל"ה שֶׁאֵמַר בְּפִרוּשׁ עַל עֲצָמוֹ נִצַּחְתִּי וְאֲנִצַּח
בְּזֶה הַלְּשׁוֹן:

**מִיִּין זֶאךְ וְוַעֲט זַעךְ
נִישַׁט אוֹיִם לָאֵהֲזִין**

≈ תרגום ≈

הַעֲנִין שְׁלִי לֹא יִגְמַר בְּלֹא כְּלוּם
אֶלֶּא יִמְשִׁיךְ לְהַתְקִים הַלָּאָה

שְׁוֶה בְּחִינַת נִצַּח, וְכֵן שְׁמוֹ הַקְּדוּשׁ בְּגִימְטְרִיא נִצַּח,
וְסִפִּירְתּוֹ הוּא נִצַּח, וְלִכֵּן גַּם הַסְּתַלְקוֹתוֹ הָיָה בְּיוֹם רְבִיעִי
דְּסִכּוֹת, שְׁאֵז סִפִּירַת מִשָּׁה רַבְּנוּ ע"ה שְׁסִפִּירְתּוֹ נִצַּח כְּפִדּוּעַ.

טובות זכרונות

עמוד זה לזכות חתן החאלאקע נחמן ישראל בן חוה פראדל
שיזכה לשמוח בהילולא דרשב"י האי שתא במירון בתוך כ"י

זמני שבת קודש פרשת אמור

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:56	6:55	7:12	6:58	7:05	6:56	8:15	7:47
שקיעה ערב שב"ק	7:35	7:34	7:34	7:37	7:34	7:36	8:36	8:08
חצות הלילה	2:00	2:01	2:03	2:02	2:01	2:02	3:19	2:43
עלות השחר	4:18	4:18	4:18	4:12	4:18	4:13	3:01	3:56
עטיפת הטלית	4:44	4:45	4:44	4:39	4:44	4:41	3:49	4:29
נין החמה	5:40	5:41	5:41	5:37	5:41	5:38	5:14	5:36
סוף זמן קר"ש מג"א	8:14	8:15	8:15	8:10	8:14	8:11	7:37	8:09
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:36	12:35	12:56	12:53
שקיעה שב"ק	7:36	7:35	7:34	7:38	7:35	7:37	8:38	8:09
צאת השבת	8:12	8:13	8:15	8:15	8:13	8:14	9:38	9:21
צאה"ש 72 דק'	8:48	8:47	8:47	8:50	8:48	8:49	9:50	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב וחו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלולה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רציו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. **0548528284** (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדורים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בהר

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קיג.	קיג:	קיד.	קיד:	קטו.	קטו:	קטז.
יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג
רכג	רכה	רכז	רכט	רלא	רלג	רלה
עד	עה	עו	עז	עח	עט	פ
👉 תורה נ"ו – וביום הביכורים 👈						
התורה הזמנית						